

Кращих — в партію

РІЗНІ це люди. Різні їх життєві шляхи. І. Курас, наприклад, вступив до університету сразу ж після закінчення школи. М. Щуровський — після закінчення педагогічного технікуму, а І. Устинов — після демобілізації. Але їх об'єднує прагнення бути в рядах передових, єдина мета.

Всі вони відмінно вчать, сумлінно, з душею виконують громадські доручення. І. Устинов — секретар комсомольського бюро факультету, М. Щуровський — член бюро КСМ, І. Курас тривалий час був старостою курсу, а те-

пер — редактор «Наукового бюлетеня» НСТ факультету.

Студенти поважають своїх скромних, працьовитих і старанних товаришів. Найвищим проявом поваги і довір'я до них було рішення партійних зборів історичного факультету про прийняття І. Устинова в члени КПРС, а І. Кураса і М. Щуровського в кандидати у члени КПРС. Ми впевнені, що вони виправдають це високе довір'я.

О. СЕМЕРІН,
ст. II курсу істфаку.

День 18 березня став великим святом для радянського народу. Кращих людей обирали в той день трудящі до радянського парламенту — Верховної Ради СРСР.

На обох виборчих дільницях, які містилися в учбових корпусах ОДУ, вибори пройшли виключно організовано. До 12 год. дня проголосувала переважна більшість виборців.

Фото В. Соломонова та П. Дутка.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗНАУКОВОЇ ЗАКАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 9 (708).

П'ятниця, 23 березня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ЗВЕРНЕННЯ

Наради професорів, викладачів, асистентів вищих і середніх учбових закладів
Центрального району м. Одеси до всіх працівників вузів і технікумів району.

Дорогі товариші!

Радянський народ, натхненний історичними рішеннями XXII з'їзду КПРС, світлим ідеями Програми партії, з творчим піднесенням приступив до здійснення програми побудови комуністичного суспільства в нашій країні.

У цьому великому поході важливе місце належить вищим і середнім спеціальним учбовим закладам. Наші вихованці покликани рухати вперед науку, техніку, культуру. Комуністичному суспільству потрібні закохані в свою справу, допитливі, вольові, сильні, окрилені сміливою мрією спеціалісти, які готові виконувати будь-яку роботу, розуміючи, що всяка корисна праця почесна в нашому суспільстві.

В даний час перед нами немає важливішого, більш почесного і благородного завдання, ніж вивчення і пропаганда матеріалів XXII з'їзду КПРС, Програми і Статуту партії. Це справа честі всього професорсько-викладацького колективу вузів і технікумів.

Всією своєю багатогранною діяльністю — учбовою, науковою, ідейно-політичною, — своїм особистим прикладом ми повинні виховувати у студентів високі моральні якості людини комуністичного суспільства, щоб уже тепер кожний студент в своїй роботі керувався вимогами морального кодексу будівника комунізму. Поєднання навчання з участю в громадсько-корисній праці створює особливо сприятливі умови для виховної роботи.

Ми, учасники районної наради професорів і викладачів вузів і технікумів, звертаємо до вас, наші товариші по роботі, з закликом — рішуче поліпшити виховну роботу, пам'ятаючи про те, що підготовка молодих спеціалістів неможлива без послідовної і кропіткої виховної роботи.

СТУДЕНТСЬКА ТЕОРЕТИЧНА

ГЛОВНИМ в ідеологічній роботі на сучасному етапі є глибоке вивчення та роз'яснення матеріалів XXII з'їзду КПРС, нової програми.

Це добре розуміють студенти історичного факультету. 5-го березня тут відбулася студентська теоретична конференція по матеріалах

XXII з'їзду партії. Теми доповідей цікаві й актуальні. Про переростання держави диктатури робітничого класу в державу загальнонародну, про риси людини комуністичного суспільства говорили в своїх доповідях студенти П. Крантов (IV курс) та В. Касевич (II курс).

Вдалими були доповіді студентів V курсу Ю. Ямко («Про зближення і злиття націй при комунізмі») та М. Тюміної, («Про наслідки шкідливого впливу культу особи Сталіна на історичну науку та завдання історичної науки в світлі рішень XXII з'їзду КПРС»).

І. КУРАС

Виховання майбутнього спеціаліста — справа всього колективу вузу чи технікуму. Всією своєю діяльністю, всією своєю поведінкою ми повинні показувати приклад комуністичного ставлення до праці; на лекціях і семінарах на конкретних прикладах розкривати переваги соціалістичного ладу і марксистсько-ленінської ідеології, пропагувати зразки комуністичної праці і культурного побуту. Ми повинні виховувати кожного студента, частіше бувати в гуртожитках, на студентських вечорах, допомагати в організації побуту і відпочинку молоді. Ми звертаємося до всіх професорів і викладачів із закликом подати дійову допомогу науковим студентським гурткам і товариствам, студентським конструкторським бюро, студентам, які борються за звання колективів активних будівників комунізму.

Зараз у вузах і технікумах широко розгортається змагання за право називатися групами активних будівників комунізму, в основу якого покладено моральний кодекс будівника комунізму; з'явилися нові форми роботи — комсомольські робочі факультети, факультети громадських професій, консультативні пункти для надання допомоги молоді, яка вчиться без відриву від виробництва та інші форми. Обов'язок кожного викладача — подавати всебічну допомогу патріотичним починанням студентів.

Дорогі товариші! Ми, учасники наради професорсько-викладацького складу учбових закладів Центрального району, твердо переконані в тому, що багатий своїми традиціями колектив викладачів вузів і технікумів віддасть всі сили, всю енергію, пристрасть і натхнення справі підготовки активних будівників комунізму і цим зробить свій гідний внесок у велику справу побудови комуністичного суспільства в нашій країні.

2/III-62 р.

Заочникам

За час, що минув після XXII з'їзду КПРС, кафедра історії партії перебудувала роботу в світлі історичних рішень з'їзду та нової Програми партії. Переглянуто тематику наукових досліджень членів кафедри та студентських гуртків, розроблено тексти лекцій та плани семінарських занять за матеріалами з'їзду і т. п.

Зараз колектив кафедри готує до друку навчально-методичний посібник для студентів-заочників. В посібнику будуть надруковані статті доцентів І. Г. Леонова, І. В. Ганевича, Л. А. Мягчилова, Є. В. Гороховської та інших з корінних питань побудови комуністичного суспільства в нашій країні, з найважливіших питань міжнародного комуністичного руху. В кожній статті дається коротка характеристика того чи іншого питання, підкреслюється головне, даються методичні поради до вивчення, вказуються необхідна література.

Кафедра вважає своїм завданням випустити цей посібник до початку літньої екзаменаційної сесії студентів-заочників. Безсумнівно, цей посібник принесе велику користь студентам заочникам, і не лише їм.

В. Ф. ГОЛОВЧЕНКО.

Допомога друзів

9 годин ранку. Дзвоник. Студенти швидко займають свої місця. Нарешті встановилася тиша.

Іде переключка.

— Нехороших?

— ...

— Відсутній, — відповідає Валерій Вовк, староста і комсорг курсу.

Дійсно, Нехороших захворів. Після лекцій ми всі йдемо до нього додому. Хлопець був дуже схвилюваний нашим приходом.

Ми відвідували щодня Альберта, допомагали йому, коли це було потрібно. Через тиждень А. Нехороших вилікувався і прийшов на лекції. Але тепер ми були всі якісь ближчі один одному, ця допомога зріднила і згуртувала нас.

К. ДРОНЬ,
ст. III курсу істфаку.

Бажають кращого

В справі виховання нової людини у вузі великого значення набувають політгодини.

Партійна група та агітатор нашого курсу Ф. М. Гудимович намагаються організувати політгодини цікаві і корисні, пов'язують окремі факти життя студентів курсу з життям країни. На політгодинах ставляться і питання міжнародного життя. На загальнофакультетській політінформації запрошуються передовики виробництва, герої-воїни, артисти та ін.

Але все-таки проведення політгодин залишає бажати кращого. Ми добились майже 100% відвідування, на політгодинах підіймаються цікаві питання. Але деякі студенти, прикриваючись активністю більшості товаришів, не відвідують політгодин. Потрібно тісно пов'язувати питання, які ставляться на політінформаціях, з життям студента, щоб тема політгодини цікавила всіх.

М. СКРИПНИК,
парторг II курсу істфаку.

СЛІДАМИ НЕОПУБЛІКОВАНИХ ЛИСТІВ

До редакції «ЗНК» звернулися студенти 3 курсу філфаку Шавернева, Терюкалов, Дикаренко та ін. (всього 60 підписів) з листом, в якому доводили недоцільність 50-хвилинних лекційних годин. Збільшення академгодин з 45 до 50 хвилин коштувало студентам біля 100 годин протягом навчального року, а головне — затягувало на 30 хвилин закінчення учбового дня і заважало раціонально побудувати самостійну роботу студентів та їх дозвілля.

Партком та ректорат розглянули цього листа і прийняли рішення. З 21 березня кожна лекційна година триватиме 45 хвилин, а кожна перерва — 10 хвилин.

10 березня в приміщенні факультету іноземних мов відбулось цікаве засідання. Цікаве вже тому, що учасники його були найрізноманітніші: викладачі філфаку та факультету іноземних мов, викладачі інших вузів міста та студенти. Цим засіданням покладено початок (в організаційному плані) роботі лабораторії експериментальної фонетики Одеського державного університету.

Останнім часом експериментальна фонетика приваблює багатьох лінгвістів, психологів, акустиків. Приваблює новизною, практичною важливістю своєї тематики. Якої саме тематики? Про це говорив у своїй доповіді на засіданні зав. ка-

федрою іноземних мов В. Г. Шатух. Доповідь викликала жваве обговорення. Виступаючи — декан факультету іноземних мов Я. Я. Нейдорф, доцент М. В. Павлюк, кандидат філологічних наук Т. О. Бровченко — говорили про те, що до розпочатої справи треба поставитись з усією серйозністю, що лабораторія експериментальної фонетики повинна цікавитись не тільки теоретиків, а й практичних викладачів іноземної мови в наших вузах, а також і викладачів російської мови, які працюють з студентами-іноземцями. Після обговорення учасники засідання оглянули обладнання лабораторії.

Треба додати, що при жодному вузі республіки немає такої фонетичної лабораторії. Подібна лабораторія існує на Україні тільки одна — в Інституті мови Академії наук УРСР. Вірніше сказати — існувала одна, адже тепер після першого організаційного засідання наша лабораторія розпочала своє існування. Слово за вами, товариші вчені, але й не тільки за вами... Керівництво університету повинне підтримати добрий почин кафедри іноземних мов і допомогти їй зробити так, щоб лабораторія експериментальної фонетики ОДУ стала одним з провідних фонетичних центрів країни.

НАШ КОР.

УВАГА!

1 КВІТНЯ

буде проведено 11-ту традиційну легкоатлетичну міжфакультетську естафету на приз газети «За наукові кадри». Початок естафети об 11-й год. Початок парадю о 10 год.

МАРШРУТ ЕСТАФЕТИ

- ПЕРШИЙ ЕТАП, Для чоловіків 550 м. — від головного корпусу ОДУ по вулиці Пастера через міський сад по вул. Ласточкина до спортзалу ОДУ; Для жінок 320 м — від корпусу істфаку по міськсад до спортзалу ОДУ;
- ДРУГИЙ ЕТАП, 320 м — від спортзалу ОДУ по вулиці Ласточкина до театру Опери та балету;
- ТРЕТІЙ ЕТАП, 285 м — від театру Опери і балету по вулицях Ласточкина та Пушкінській до Театрального провулку;
- ЧЕТВЕРТИЙ ЕТАП, 265 м — від Театрального провулку по Приморському бульвару до готелю «Одеса»;
- П'ЯТИЙ ЕТАП, 250 м — від готелю «Одеса» по Приморському бульвару та вул. Карла Маркса до Червонофлотського провулку;
- ШОСТИЙ ЕТАП, 320 м — від Червонофлотського провулку по площі Карла Маркса через Сабанєєв міст до вулиці Гоголя;
- СЬОМИЙ ЕТАП, 270 м — по вулиці Гоголя та провулку Маяковського до будинку філологічного факультету;

- ВОСЬМИЙ ЕТАП, 400 м — від філологічного факультету по провулку Маяковського та вул. Щепкіна до будинку ректорату;
- ДЕВ'ЯТИЙ ЕТАП, 310 м — від ректорату по вул. Щепкіна та вул. Радянської Армії до будинку факультету іноземних мов;
- ДЕСЯТИЙ ЕТАП, 200 м — від факультету іноземних мов по вул. Пастера до гол. корпусу ОДУ. Довжина всієї траси — 3170 м (для чоловіків), 2940 м (для жінок).

СКЛАД КОМАНД

В естафеті беруть участь команди всіх факультетів. Кожна команда складається з десяти учасників — чоловіків або жінок. Факультет може виставити необмежену кількість команд. В естафеті мають право брати участь всі співробітники та студенти ОДУ.

Заявки на участь в естафеті повинні бути подані на кафедру фізвиховання до 30 березня.

ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ І НАГОРОДЖЕННЯ

Команда, яка покаже найкращий результат, нагороджується перехідним кубком газети «За наукові кадри» і грамотою, а кожний учасник команди — грамотою і безкоштовною передплатою на газету «ЗНК». Грамотою нагороджуються також викладачі фізкультури, комсомольське і профспілкове бюро факультету, команда якого завоює перше місце.

Факультет, який виставить найбільшу кількість команд, за масовість нагороджується вимпелом. Команди, що займуть друге і третє місце, нагороджуються грамотами.

Куди винесені грамоти?

КОЛИ підймаєшся сходами на третій поверх, в очі кидається барвистий номер стінгазети «Советский математик», присвячений Міжнародному жіночому дню. Газета добре художньо оформлена, але художник трохи «перестарався»: понад дві третини площі газети (а вона не маленька — 170×120 см) займають малюнки і заголовки.

Але зміст газети механіко-математичного факультету значно бідніший за художнє оформлення. В цьому номері є десять дописів і статей, п'ять з яких тематично пов'язані з Міжнародним жіночим днем. Здається, не так уже й погано! Коли ж переглянемо ці матеріали, то побачимо, що тільки у двох дописах розповідається про жінок і дівчат факультету: в одній — про викладачок, у другій — про студенток.

При цьому студенткам присвячено аж... 16 рядків. Тут лише названо 10 прізвищ студенток, яким за відмінне навчання та активну участь у громадській роботі «винесені благодарности и грамоты». Цікаво було б знати, куди ж «винесені грамоты» цих десятих студенток?!

Прикро, що редколегія не дбає про стилістичне оформлення матеріалів газети. Наприклад, допис «Спорт» починається так: «Поговорим немного о спортивной жизни нашего факультета. Этот вопрос волнует не только наших спортсменов, но и каждого студента нашего факультета. Каждого ли студента? Думаю, что нет».

Отже, ніби констатується факт зацікавленості кожного студента спортивним життям, і тут же висловлюється протилежна думка, добре аргументована всім подальшим матеріалом допису.

Статті і дописи, нарешті, надруковані вкрай неохайно і після машинки не вичитані. Не завадило б проставляти порядковий номер газети та дату випуску її.

Ю. КАСИМ.

Наш агітатор

Протягом трьох років працює на нашому курсі агітатором Борис Якович Бурлака.

Борис Якович приділяє багато уваги роботі з курсом. Він не тільки щотижня проводить політгодини на курсі. Його вихлює успішність кожного студента, він добре знає, чим займаються студенти на

шого курсу поза університетом, завжди в курсі усіх наших справ. До нього можна звернутися за порадою.

Борис Якович керував однією із наших груп на практиці. Про цю практику у студентів надовго залишається найтепліші спогади.

Ми, фізгеографи, дуже вдячні Борису Яковичу за все і бажаємо йому нових успіхів у роботі.

І. ВАКАРУК, М. КОВАЛЬОВА, В. КУЗНЕЦОВА, студенти IV к.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОП. 2. 23 БЕРЕЗНЯ 1962 р.

На біологічному факультеті систематично працюють два методологічних семінари по вивченню матеріалів XXII з'їзду КПРС, роботою яких керують професор М. П. Савчук та професор В. П. Тульчинська. Уже проведено 4 семінари.

З технічним та обслуговуючим персоналом двічі на місяць проводять бесіди по матеріалах XXII з'їзду і робить огляд міжнародного життя, та життя нашої країни Є. І. Скляр. В ботанічному саду щотижня проводять політінформації з усім колективом тт. Власова та Гольперіна, а з науковими працівниками ботсаду — А. М. Колодний.

В лютому на факультеті була проведена теоретична конференція на тему: «XXII з'їзд КПРС і завдання біологічної науки». З цікавими і змістовними доповідями виступили Р. Й. Файтельберг, І. І. Погребняк, І. М. Сагайдак.

Найближчим часом перед трудящими міста та області виступлять лектори-комсомольці.

П. С. СТОЛЯР.

На кафедрі психології

Теми дисертацій, над якими працюють аспіранти-психологи, присвячені розв'язанню деяких питань психології сирійняття часу.

Аспіранти-заочники працюють над питаннями, розв'язання яких тісно пов'язане з їх роботою.

Під керівництвом проф. Д. Г. Елькіна працюють 4 аспіранти: Козіна і Огородникова (стаціонар) та Палича і Кучеренко (заочний відділ).

Індивідуальний план роботи аспірантів побудований так, що підготовка і складання кандидатського мінімуму проходить в перший рік навчання в аспірантурі для аспірантів стаціонару, а для заочників — в першій півторі роки.

Робота над матеріалом, який включає в себе план кандидатських екзаменів — справа складна і серйозна, вона вимагає багато часу і сил. Ми складатимемо екзамен з анатомії нервової системи і фізіології вищої нервової діяльності, із загальної дитячої і педагогічної психології. Всі ці предмети необхідні нам як спеціалістам-психологам.

Багато уваги і часу приділяє Д. Г. Елькін роботі з аспірантами. На щотижневих консультаціях, які Давид Генріхович проводить з кожним аспірантом окремо, він не лише перевіряє, що зроблено аспірантом протягом тижня, а багато пояснює, дає цінні поради.

Аспіранти-психологи проходять педагогічну практику — читають лекції для вчителів міста, в університетах культури, школах для батьків, допомагають студентам на практичних заняттях в психологічній лабораторії.

Т. КОЗИНА, аспірантка.

ЦЕЗАР

Фото № 3.

Фото (справа) № 2.

Фото № 1.

Погожий весняний вечір... Нас троє... Куди б піти? Чим зайнятися? Трапилося так, що на сьогодні ми для себе не підготували ніяких розваг. Що ж, подивимось, як розважаються інші. І ось ми у гуртожитку по вулиці Островидова.

Наперекір тому, що стороннім завжди краще видно недоліки, ми потрапляємо до зразкової кімнати № 25, де проживають студенти IV курсу історичного факультету. В кімнаті затишно, повний порядок. Майже всі її мешканці пішли на Шевченківський вечір. І тільки двоє відпочивають вдома: ст. Волченко читає газету, ст. Щуровський малює (фото № 1).

Навпаки, мешканці кімнати

№ 24 — студенти V курсу фізичного факультету (Обелець, Левинський, Огиренко, Кучер та ін.) всі в зборі. На наше запитання, — чому дома, — відповідають:

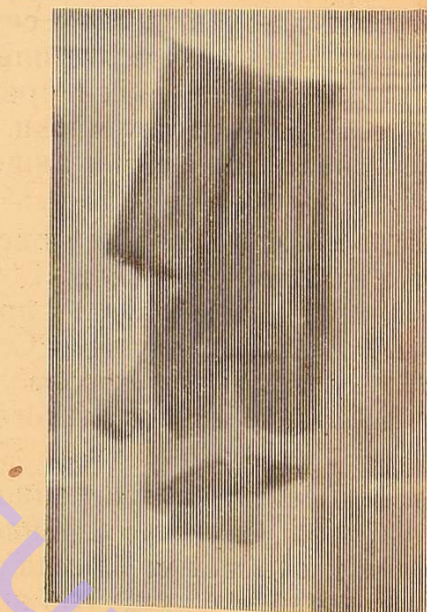
— А куди пойдешь?

— Та ось же історики пішли на Шевченківський вечір...

Очевидно кімнатний визнаний остряк відповідає:

— А ми готовимся в похід на Шевченківський переулочок.

До речі саме в цій кімнаті приходить думка запропонувати профкому університету організувати конкурс на кращий вид сушіння випраного одягу (див. фото №№ 2—3).

В кімнаті брудно, неохайно. На столі — розгардіяш. І на все це з-під самої стелі з чарівною пошлюшкою дивиться Кінозірка (фото № 4).

— Она осталась здесь с прошлого года, — коментує нам один із

Фото № 4.

Дипломанти — заочники

Доцент кафедри генетики і дарвінізму П. І. Дмитрашко вивчала нову для наших умов рослину — сіду багаторічну. Було встановлено, що сіду можна використовувати не лише як волокнисту, а й як кормову рослину. Тепер сіду випробовують в 12 областях України. В цю роботу включилися і студенти-заочники. Так, учителька біології Жовтневої середньої школи (Миколаївська область), комуніст Р. Е. Дьячук займається вивченням застосування сіди в сільському господарстві. Цю тему вона обрала і для дипломної роботи.

На районній виставці, яка недавно відбулася, її робота викликала значний інтерес у практиків сільського господарства.

Вчителька біології Г. Д. Канципа, використавши розроблений на кафедрі метод прищеплення додаткових коренів, одержали перше і друге потомство вегетативних гібридів кукурудзи. Перший варіант її дипломної роботи уже переглянув керівник доц. І. М. Сагайдак.

Учителька біології Н. Г. Посмітна на полях колгоспу, де головою Герой Соціалістичної Праці М. О. Посмітний, вивчає зимостійкість та інші цінні в сільському господарстві властивості озимої твердої пшениці «Мічурінка», виведеної академіком Кириченком.

В. ВАСИЛЕВСЬКИЙ.

«И вечный бой,
покой нам только снится».
(А. Блок).

В ДРЕВНІХ греків існувало таке поняття — **апное**, тобто тимчасове припинення дихання. Саме в такому стані дивився кінофільм «9 днів одного года», гідний подиву, талановитий твір М. Ромма і Д. Храбровицького. Це не звичайний перегляд нового фільму, ні. Це свято, відкриття...

Яке багате життя науки і як мало ми знаємо про її творців! Я кажу не про нестачу науково-популярної літератури, а про відсутність яскравих художніх втілень у мистецтві діяльності наших вчених, які розщепили атом, послали в космос людину.

Широка публіка може і не зрозуміти всіх премудростей науки, але вона завжди зрозуміє і оцінить вченого — творця, людину, з усіма її людськими слабостями.

Енергійна, торжествуюча людина, гомінка, бадьора — професор Сінцов (арт. Плотников). Кілька хвилин тому він був підданий смертельному опроміненню і знає, що приречений, що «вбив себе», але який триумф! Зроблено наукове відкриття. Ще один крок в невідоме ціною немислимих зусиль, ціною життя — і все-таки це радість!

Сила цього торжества, цих емоцій, мені здається, визначається не стільки усвідомленням наукового відкриття — подвигу, скільки тим, що становить суть самого Сін-

ЗАМІСТЬ РЕЦЕНЗІЇ

цова-людини. Уявіть лише собі, як жила, працювала, любила ця людина, коли в передсмертні хвилини вона так сповнена життя. Останнім, що сказав знаменитий професор, було: «Покличте Машу (дружину)».

Наука переживає і переростає своїх творців, але вона немислима без них. Вмирає Сінцов. Естафету підхопив його учень, молодий фізик Гусев, гідний наступник Сінцова, надзвичайно зосереджений і талановитий. Гусев — увесь в науці, вона його віра, його пристрасть. Свою працю, мозок, свої знання (а потім і життя) Гусев віддає людям, і все це без пози, без декламацій. Мужність, моральна чистота, всепоглинаюча пристрасть до своєї роботи, до науки роблять образ Гусева виключно яскравим.

Лише в одному автори-сценаристи обійшли свого героя: вони позбавили його душевної теплоти, чуйності по відношенню до коханої жінки, дружини. Лінія Гусев — Льюля дуже бідна.

Так, Гусев міг покохати Льюлю (арт. Лаврова), але чи кохає він її? Сухий, неухважний Гусев у відносинах з Льюлею. Часто він просто не помічає її, не відчуває в ній ніякої душевної потреби, не розкривається його душа в цьому коханні (як, наприклад, у роботі). Та чи є, взагалі, у Гусева до Льюлі те кохання в його прекрасному

й високому значенні, яке допомагає жити, кличе вперед, вище? Навіть перед операцією, в таку вирішальну хвилину Гусев не хоче бачити Льюлю. Що це?

Ви заперечите — «робота, пристрасть, наука». Все це захопило Гусева, кожна клітина його організму живе лише цим. Але чи може цікава, важлива робота служити виправданням сухості й безсердечності? Молодий Мечников, розробляючи свою геніальну теорію, одружився з дівчиною, хворою на туберкульоз, яку привезли на весілля в інвалідному кріслі, й до останніх днів її життя зворушливо доглядав дружину. Мечников був взагалі таким уважним до всіх, що друзі прозвали його «мама Мечников».

Дайте Гусеву емоційність, щирість його вчителя Сінцова, і він (Гусев) засяє таким дивним світлом, що очей не відведеш...

Гусев, Гусев! Пригадую Ніколеса Реннета, вченого-фізика з роману М. Уілсона «Зустріч на далекому меридіані». Потреба, жага кохання якось особливо підкреслює людяність Реннета. Іноді важко сказати, що більше потрібно Ніколесу — вірне рішення його наукових проблем чи вірне, віддане серце, яке завжди і у всьому його розуміло б...

Але Реннет, — спустошений, він розгубився. Агресивна політика Заходу краще в людині витісняє

гіршим — перспективою жахів атомної війни. Реннет бере участь в створенні атомної бомби, він бачить смертоносну хмару, і це завжди травмує його. Він відходить від «атомної діяльності», присвячує себе «чистій» науці.

Гусев теж бере участь у створенні атомної бомби, але в ньому — ніякого відчаю, спустошення. Гусев — увесь в майбутньому, цілеспрямований, він знає, в ім'я чого і для чого працює.

Горіння життя Гусева захоплює всіх, перероджує Льюлю, Іллю, друга Гусева, молодого фізика-теоретика, скептика з доброю і розумною душею.

Скепсис Іллі (арт. Смоктуновський) відступає перед величчю й красою життя Гусева. Куликов вражений, він духовно зцілюється: «О, коли б людство склалося з Гусевих!». Хто б тоді посмів натиском однієї кнопки знищити за годину все живе?

Можна згоріти, не ставши корисним. Можна згоріти, принісши шкоду людям. А можна замість 70 прожити 30 років — і сяяти вічно! Як Гусев. Скільки таких Гусевих працює на нашій землі. Вони відрізняються один від одного, але в головному вони єдині.

Тонке, чарівне мистецтво артиста Баталова викликає захоплення. А які прекрасні люди працюють поряд з Гусевим! Вчені різного віку, в більшості своїй молоді, живі, розумні, гарячі, талановиті, де «всі за всіх» відповідають.

Гіркоту й непорозуміння викликають у фільмі образи лікарів. Жінка-лікар, під наглядом якої знаходяться Сінцов і Гусев — суха і непривітна. І натяку на гуманну професію лікаря немає в професор-хірургові. Він грубий і безсердечний. Мабуть, тут автори, режисери дещо недогляділи. Людяність завжди була найістотношою рисою справжнього мистецтва, тому особливо вражають такі недоліки фільму, глибоко людського й розумного.

Проходить 9 днів. Все йде до того, щоб фільм закінчився трагічно. Але що це? В душі все торжествує — «смерть — не сметь!» «Да здравствует человек, который не умеет себя жалеть!» Ось що прекрасне в фільмі. І це піднімає нас над усім, кличе на подвиги, вчить жити.

Істина й краса не вмирають разом з людиною. Від Джордано Бруно, спаленого на вогнищі інквізиторів, залишилась не купка попелу, а вічний вогонь. Так житиме і Гусев. Ще один герой великої сучасності ввійде в наше серце, ще одна велика перемога радянського мистецтва. Ми вдячні йому за зустріч з Гусевим, за нашу радість.

Б. ВИТУШКІНА.

У ВАЗІ

19 березня у Великому актовому залі за ініціативою кафедри політичної економії відбулася зустріч студентів університету з працівниками морського транспорту.

Заступник начальника Одеського порту К. І. Коваленко, секретар комітету комсомолу теплохода «Фізик Вавилов» В. В. Гуринов, перший помічник капітана теплохода «І. І. Мечников» та інші товариші розповіли студентам про свою роботу, про життя своїх колективів. Біля 500 студентів з інтересом прослухали ці виступи.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“
СТОР. 3 23 БЕРЕЗНЯ 1962 р.

ПОТРЕБУЄ ДОПОМОГИ

(ФОТОНАРИС)

співрозмовників. Підтекст скромний: «Чого чіпляєтесь? Кінозірка і брудний посуд — це контрасти нашого побуту». Видно, не часто тут бувають викладачі фізичного факультету.

Йдемо далі.

Для декого вже наступив відпочинок (фото № 5: студент у ліжку). Та нас заспокоюють: «Еще рано, он готовится к свиданию».

Тут не чекають гостей (фото № 6) — ключ в 32 кімнаті.

А в гуртожитку № 3 мешканці кімнати № 19 зустріли нас привітно. Тут представниці першого курсу історичного, хімічного, географічного та факультету іноземних мов зі смаком прикрасили свою кімнату.

Кімната № 2, її називають збірною. Тут всі, крім одного другокурсника, першокурсники. Саме він і грає на акордеоні (фото № 7), сам себе розважає.

Ми у червоному кутку. Хто грає в шахи, хто дивиться телепередачу. Але найбільше розважається сам і веселить інших улюбленець студентів кіт Цезар (фото № 8).

Фото № 5.

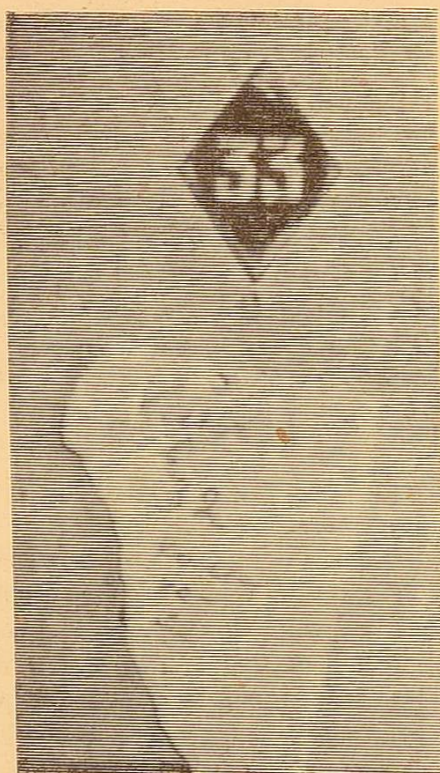

Фото № 6.

Конкурс на кращий вид сушіння, очевидно, виграють студенти філфаку (взагалі цьому факультету завжди щастить на конкурсах), які сушать світер за вікном (фото № 9).

— Пусть вымерзает, — заспокоїла одна з них.

Фото № 7.

Фото № 8.

Вам смішно? Не все, звичайно. Не все, а дещо смішно. Смішно і разом з тим сумно. Сумно, тому що часто умови життя в гуртожитку залишають бажати кращого. ...але не будемо зараз говорити про умови і навіть не будемо говорити про культуру студентів. Одне лише питання хвилює: як студенти відпочивають? Чи весело їм в годину дозвілля? Чи цікаво їм при тому? Знову подивимось на тих, що сидять у червоному кутку.

Нам скажуть: «Це один такий вечір невдалий». Так, Але треба, щоб невдалих вечорів не було зовсім.

22/III-62 р.

Рейдова бригада «ЗНК».
Фото В. Соломонова.

Фото № 9.

Краса і сила народу

Спорт

Почесний програв

19 березня на стадіоні ОДУ відбувся черговий тренувальний матч футбольної команди університету.

На футбольному полі вишикувались дві команди. З одного боку — наша збірна в затрапезній, пошарпаній формі, в кедах, бутсах, тапочках, в гетрах і без гетр; з іншого боку — команда майстрів класу «А» мінська «Беларусь» в прекрасних голубих футболках, у синіх шапочках з бубончиками.

Гра починається бурхливими атаками гостей. Майстри використовують свою перевагу в техніці і швидкості. Однак самовідданий захист своїх воріт нашими футболістами не дає їм можливості досягти успіху. Лише на двадцятій хвилині м'яч, відскочивши від ноги захисника, закотився у ворота збірної ОДУ. 1:0 — повела «Беларусь». Але вже через три хвилини нападник збірної ОДУ І. Бедний (№ 7) з подачі О. Мановицького (№ 9) красиво забиває головою гол у ворота, які захищав маститий А. Денисенко.

Одна за одною йдуть атаки на ворота студентів, і за дві хвилини до кінця матчу гості забивають другий і вирішальний м'яч. Отже, команда ОДУ прогнала майстрам з мінімальним рахунком 1:2.

П. ШЕВЦОВ.

Наші попереду

В кінці лютого — на початку березня проходили змагання на першість Центрального району з стрільби. Боротьба за кубок розгорілася між трьома найсильнішими командами вузів: медичною, інженерно-будівельною інститутів та університету. Команда університету в цьому році виступила успішно і, залишивши далеко позаду інші команди, завоювала звання чемпіона Центрального району міста.

С. НЕКРАСОВ.

присвятив Франції ряд написаних ним сторінок. Мене радує те, що тепер історики, літературознавці та письменники Одеси

комунари...

підтримують традицію дружби між нашим народом і Францією.

Від душі бажаю вам успіху в вашій благодійній діяльності.

І. Еренбург.

Для посилення участі колективу університету у роботі цього товариства було обрано комітет радянсько-французької дружби, до якого ввійшли 14 викладачів, аспірантів та студентів. Присутні звернулися з листом до групи прогресивних професорів французьких університетів, колишніх учасників антифашистського руху Ополу, які зараз закликали своїх колег та учнів потроїти свої зусилля у боротьбі проти загрози фашизму. На закінчення учасники художньої самодіяльності, переважно факультету іноземних мов, дали літературно-музикальний концерт французькою мовою, де пролунала революційна поезія Франції та її бадьора пісня.

Редактор В. ФАЩЕНКО.

ться до творчості російських і українських письменників. Як лібретист велику допомогу композиторові подає його брат, поет і драматург М. П. Старицький. Лисенко пише опери «Різдвяна ніч», «Утоплена» (за мотивами оповідань М. Гоголя), «Енеїда», «Наталка-полтавка» за мотивами одноіменних творів Когляревського, працює над оперою «Андріада», «Ноктюрн», над операми для дітей «Коза-дереза», «Пан Коцький», «Зима й весна». Крім того, М. В. Лисенко пише музику до ряду вивав драматичних творів.

Важко переоцінити значення творчості, діяльності М. В. Лисенка для історії нашого народу, історії його культури. Долаючи важкі труднощі соціального і національного гноблення, Лисенко працював невтомно і наполегливо, працював для народу і в ім'я народу. Цим заслужив він довічну славу, шану, любов. В листі до М. Коцюбинського з о. Капрі Максим Горький писав в 1912 році з приводу смерті і народних похорон композитора: «Смерть Лисенка, розумію як величезну втрату, але, читаючи опис його похорону... відчуваю якесь тремтіння радості в серці: як любить народ свою людину! Як глибоко повчальна ця сумна, але така могутня, прекрасна церемонія проводів людини, що відслужила своїй справі, і як радісно відчувати, що народ зрозумів велич її праці».

Доц. П. Т. МАРКУШЕВСЬКИЙ.

з В. Гюго присутні відчули незламну мужність навіть самих юних бійців Комуни.

Гідним нащадком міжнародних традицій Комуни була Жанна Лябурб. І. Рядченко прочитав уривки із своєї поеми, присвяченої цій незабутній дочці французького народу. В. Бершадський прочитав свій твір «Гості з Франції», в якому оспівується сучасні дружні зв'язки нашого міста з французьким народом, зв'язки, завдяки яким, за словами поета, барикади

ідуть

Парижа нібито стають ближчим до катакомб Одеси.

Хвилюючим доказом зміцнення цих зв'язків прозвучали листи наших французьких друзів — члена Всесвітньої Ради Миру мадам Ів Фарж, каноника Ф. Кіра, робітника Л. Гоше, надіслані ними до Клубу миру та дружби народів 118-ї школи міста Одеси.

Яскраву сторінку історії розкрив А. Бачинський, який прочитав архівні документи, що говорять про те, як гаряче та дійово шанували ще у 1924 р. пам'ять Комуни члени одного з перших в нашій області с.г. кооперативів, що тоді теж називали себе «комунами».

Учасникам цього вечору надіслав тепле привітання президент товариства «СРСР — Франція» письменник Ілля Еренбург:

МОСКВА, 2 березня 1962 року.

Дорогі товариші!

Я гаряче вітаю діяльність одеського відділення «СРСР — Франція» як одного із найактивніших членів нашого товариства.

Здавня між жителями Одеси і французьким народом існує тісний зв'язок. Одесити не забули революційного виступу французьких моряків. Серед радянських письменників-одеситів — Багрицький знав і любив французьку поезію, а Бабель

і його мріями і сподіваннями, М. В. Лисенко ніколи не був національно обмеженим. З почуттям братерської дружби він ставився до російського народу, його митців.

Успішно закінчивши навчання в одній з найкращих консерваторій Західної Європи в Лейпцигу, М. Лисенко їде для продовження і завершення навчання в Петербург, стає учнем Римського-Корсакова. Й не тільки учнем, а й товаришем, однодумцем. Тут, в столиці Росії, український композитор сходиться з представниками «Могучей кучки» — Кюї, Бородиним та іншими. Російських друзів він знайомить з надбанням української пісенної культури, що безперечно в свою чергу не могло не позначитися на їх творчості. Вже зрілий

ротьби українського народу; він звертається до історико-революційної теми. Першими він пише опери «Гаркуша», «Маруся-Богуслава». Правда, ці твори не були завершені через недоброяркі лібретто. Але це вже був приступ, підхід до справжньої монументальної музичної драми, якою в наступному стане опера «Тарас Бульба».

Всю оперу проймає глибокий народний патріотизм. Народ у ній — це не фон для виступу солістів-героїв, а одна з головних дійових сил. Арії, хори вся музика в цілому глибоко проникливі, проїняті справжньою народністю. Величущі народної, його подвигу на шляхах визвольної боротьби тут знайшли достойне музичне втілення. Невипадково цією оперою так за-

митець — Лисенко, щиро і сердно протиставляючи себе тим, хто замикався в національній скарлупі і не бажав вийти за національні межі, говорив: «Я учився музиці на великих зразках російської штуки (мистецтва — П. М.) ніколи не відмовлюсь». Композитор глибоко шанував Глінку, Чайковського, вчився у них.

З часу першого знайомства з геніальною поезією Т. Г. Шевченка, «Кобзар» стає настольною книгою композитора. Раз припавши устами до шевченківської поезії, Лисенко на все життя зріднився з нею. Він невтомно працює над музикою до творів великого поета. За життя композитора стало традицією — на шевченківських святах обов'язково повинен виконуватись новий його твір. Всі великі поеми Шевченка поклав на музику — «Іван Гус», «Іван Підкова», «Гайдамаки», «Сон» і інші. Біля сотні творів Лисенка складають «Музику до «Кобзаря».

В революційний 1905 рік М. В. Лисенко створює справжній гімн народу на слова Франка «Вічний революціонер». До виступу народних мас композитор ставився співчутливо. Брат композитора А. В. Лисенко вже в ті часи був більшовиком. Крім Шевченка та Франка, Лисенко-композитор звертається до творчості Лесі Українки, Старицького, і інших.

Перу Лисенка належить, крім солов'їв, дуетів, тріо, хорових співів, ще біля сотні творів інструментальних. Микола Віталійович Лисенко створив ряд визначних оперних полотен, які по праву ввійшли до золотого фонду світового оперного мистецтва. Глибоке ідейне спрямування, висока музична культура, професіональна майстерність відзначають оперні твори композитора. Шукаючи теми для своїх творів, Лисенко перш за все звернувся до подій визвольної бо-

цікавився П. І. Чайковський. Перебуваючи в Києві він слухав оперу в авторському виконанні. Суворий і принциповий критик-композитор високо оцінив твір Лисенка і запропонував привезти оперу в Петербург для постановки в Марійському театрі.

В своїй композиторській діяльності М. Лисенко не раз зверта-

Маркс писав про комунарів, що вони «штурмують небо». Величезне піднесення робітників Парижу, що повстали 18 березня 1871 р., вся творчість створеної ними Комуни були націлені у майбутнє.

„Чуєш,

Тому цілком природно, що присвячений Комуні вечір, організований в університеті 15 березня Будинком дружби народів та партійним комітетом, був одноразово присвячений сучасній боротьбі французького народу проти загрози фашизму, проти версальців нашого часу. Бо саме в цій боротьбі розкривається велика життєва сила кращих традицій Комуни — ініціатива й активність народних мас, їх бойова єдність, рішуче заступлення мілітаризму, полум'яний пролетарський інтернаціоналізм.

Про це й казали у своїх виступах доц. Н. Володимирова, доц. Д. Богуненко, доц. А. Грищенко, доц. В. Алексеев-Попов.

Сміливим пророкуванням прозвучав твір поета-комунара, автора «Інтернаціоналу» Е. Поцьє, в якому він передбачав нові могутні хвилі класової боротьби, які розшатають підвалини старого, буржуазного суспільства. Пристраєним гімном Французької комуністичної партії — гідній спадкоємниці славних комунарів лунають рядки твору Л. Арагона — «Поет — своїй партії».

У чудовому перекладі проф. І. Пузанова віршів Леконта де Ліля перед слухачами виникло суворе, героїчне обличчя Парижа, страждаючого від голоду та бомбардувань прусько-німецької армії, що оточила його у 1870 р. Це викликає у пам'яті наш героїчний Ленінград, коли його блокувала й обстрілювала з важких гармат фашистська армія, створена та очолювана нащадками вбивці Комуни — Бісмарка. А в прочитаних проф. Пузановим його перекладах

Педагогічний стаж—45... хвилин

Учитель: — Сиди й пиши, бо я тебе зараз поставлю на клас.

Учитель: — Мені вже соромно робити тобі зауваження, а тобі не соромно...

— Південний Буг бере початок з Карпатських гір.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

СТОР. 4. 23 БЕРЕЗНЯ 1962 р.

— Тіса належить до басейну Балтійського моря.

— Гірський Крим представлений в основному Кримськими горами.

— Дити, як ведед себя темнолиловая туча?

Учитель: — В какое время были написаны «Размышления у парадного подъезда»?

Учень: — Осенью.